Triunghiul Abstract

On Septembrie 21, 2020

Povestea cea mai lungă a Creației este împlinirea științei de a fi tu însuți o știință.

Frumoase sunt poveștile, dar lumea a uitat de ele. Nimeni nu le mai trăiește cu intensitate, nimeni nu le mai citește cu sufletul la gură, mulți au uitat de ele, sau nici măcar n-au auzit. O asemenea poveste este "Neverending Story". O citeam prin anul întâi de facultate, dar am văzut ecranizarea ei prin clasa a 2-a. Acestei povești memorabile, diferită de toate celelalte, i se poate atribui acea trăire a divinității într-un vis misterios, apropiată de acea trăire a unei vieți pline de suspans și necunoscut, fiindcă pare a fi scrisă de o mână care instinctiv știe totul despre sufletul oamenilor liberi, visători, idealiști.

Și tot nu pot uita cele trei mari probe, foarte grele, prin care a trebuit să treacă personajul principal, pe nume Bastian: proba Sfincșilor, proba Oglinzilor și proba Norocului.

Curajul era doar începutul, întotdeauna curajoși găsești peste tot. Dar mai departe toți dădeau greș...

Pe parcursul cărții am încercat să găsesc piatra filosofală numită "încredere", pe care altădată Voltaire o confundase cu "adevărul" într-un context cvasi-figurativ. Dar găsirea pietrei filosofale era de departe o operațiune prea delicată pentru cine nu era pregătit spiritual să se schimbe. Mai importante erau acele câteva chei secrete de înțelegere, de mare încărcătură mistică, pe care nimeni nu le putea distinge prea bine doar prin vizionarea filmului (ce-i drept, excepțional realizat), ci doar citind cartea le puteai găsi, iar asta numai dacă știai unde să îți focalizezi atenția.

În asta constă diferența dintre oameni. Nu este vorba despre învingători și învinși, despre religii sau despre cultură, despre încredere sau despre adevăr. Este vorba că unii au visat, au căutat, au știut unde să privească și au descoperit cheile care i-au ajutat să treacă cu brio cele trei probe fatale.

Un cabalist adevărat ar fi rezumat astfel subiectul cărții: "Învață să separi Divinitatea ta personală creatoare în cele trei persoane ale Trinității".

Prin urmare, luați seama la Triunghiul Abstract care nu piere odată cu lucrurile create în această lume. Prefer aici să mă gândesc la cartea fundamentală a unei literaturi bine scrise, dincolo de gusturi și curente, dar și la importanța unei științe despre suflet care studiază realitatea profundă din universul stărilor mentale, mai cuprinzătoare decât universul strict fizic. Bastian este doar un personaj obișnuit pentru cei mai mulți cititori, dar pentru cei inițiați în tainele cunoașterii, el reprezintă oglinda unei realități superioare.

Leadership: Cum te raportezi la trăirea unei vieți plină de iluminare, în condițiile de validare a unei științe considerată ca făcând parte dintr-o existență ce merită povestită în altă variantă de expunere a conținutului ei?

Succesiunea cuvintelor de care m-am atașat, citind o poveste plină de tâlc, ascunzând multe emoții, îmi dezvăluie o hartă pe care doresc cu nerăbdare să o parcurg pentru a mă regăsi pe mine și pentru a avea din nou încredere în puterea mea sacră. Există cuvinte ce pot vindeca, cuvinte ce pot alina, cuvinte ce pot ajuta. Iar toate cuvintele care îmi atrag atenția despre posibilitatea existenței mele într-o carte plină de amintiri, plină de emoții, plină de

ezoterisme și de locuri îndepărtate, au o putere magică pentru că aduc în prim plan împlinirea mea spirituală.

Cuvintele pot să furnizeze interpretări ale unor experiențe transformatoare personale, iar eu încerc să interpretez concluziile lor din punct de vedere al unui creator de povești adevărate care știe să scrie o capodoperă printr-o persoană interpusă (un personaj autentic). Iar calitatea de a fi un Creator emană din atitudinea mea față de efectele științei pe care o cultiv, aceasta putând fi etichetată drept o odisee a spiritului ludic și imaginativ. În sfârșit mă simt parte din cuvintele unei povești care cere uzul inimii și minții.

Un cuvând este o lume, atât de aproape de un alt cuvânt, deci de o altă lume. Plecând de la acest considerent, am învățat să fiu eu însumi o știință, transformându-mi viața într-o poveste care nu aș vrea să se mai sfârșească. Cred că asta înseamnă să iubești știința, să încetezi să fii pasiv într-o realitate fără perspective, fără pretenții de exclusivitate, fără vise, și să înveți să te exprimi în termeni de "călătorie" care începe și se termină cu viziunea deschisă asupra unei realități ignorate de toți.

Spun asta deoarece povestea cea mai lungă a Creației este împlinirea științei de a fi eu însumi o știință. Însăși știința povestirii este tot o poveste, la fel de lungă ca și împlinirea unui vis care schimbă viitorul, în momentul când prezența ta se lovește de o realitate care spune mai mult decât orice cuvânt. Această realitate trebuie să ofere prilejul descoperirii unei alte fețe a propriei mele personalități, o trăire a vieții fără lupte, încrâncenări și frustrări, în temeiul unei modalități de cunoaștere a unei realități suprasensibile, coborând de la universal la particular.

Leadership: Conținutul poveștii tale de viață are puterea să valideze o știință a cărei pregnanță este evidentă în cauzalitatea legăturii dintre ceea ce se exprimă prin cuvinte și ceea poate fi exprimat printr-o interiorizare a cuvintelor?

O existență ce merită povestită în altă variantă de expunere a conținutului ei este expresia unei transformări profunde a realității în care condiția omului este reprezentată fără prea multă consistență, într-o realitate mai largă, printr-o viziune care însenineză orizontul ideilor pure.

Aici își face loc o exprimare deosebită, prin cuvinte ce pot fi interiorizate drept ceva dedus aprioric din ideea de "Sânul Infinit al Duratei", la modul că tot ceea ce mintea concepe și crede cu adevărat, poate să devină o realitate firească în cadrul diferitelor moduri de raportare la timp, la știință și la viața de dincolo de oglindă.

Cred că povestea în care mă regăsesc cel mai bine este asemenea unei amprente energetice provenită din experiența vieții, a cărei unicitate îi sporește misterul. La fel de bine poate fi o formă de ameliorare a existenței, o formă de spiritualizare a unui artist care se hrănește cu euforia creației. Asta este, de fapt, o viață plină de iluminare: este procesul dezvoltării acelui simț al adevărului din ființa ta care reacționează la cauzalitatea unei povești spusă cu tâlc, cu măiestrie, prin experiența definitorie a dualității dintre trup și suflet, dintre vis și realitate.

Modul de manifestare al leadershipului depinde de capacitatea omului de a se exprima și de a-și susține cu îndrăzneală opiniile, ca și când ar fi manifestarea alegerii de a experimenta viața din perspectiva unei povești care își păstrează conținutul pe o durată nelimitată.

Triunghiul Abstract cuprinde trei realități diferite care alcătuiesc esența unei povești nemuritoare (prin însăși conținutul ei atât de sublim): o realitate numită Lumea Spirituală, o realitate numită Vis (sau plenitudine indivizibilă în mișcare curgătoare) și o realitate numită Timp. Mai trebuie să luăm în calcul un aspect privilegiat pentru ca lumea să aibă acces la

sfera emoțională a subiectului: să fim noi înșine o creație care are curajul de a coborî în teribilul joc al încarnării.

Povestea merge mai departe...

Source: https://neculaifantanaru.com/triunghiul-abstract.html